

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

1. An Princeps possit concedere licentiam, vt aliquis domum exponat ludo? Et an habentes domos expositas ludo non solum peccent mortaliter, sed etiam teneantur restituere, si principales lusores ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76413)

asserentes prius esse soluendum creditori pauperi, quam non pauperi, & inter pauperes pauperiori. Probat hanc opinio à Dno Thoma, quia magis laesus est ablacione suorum, & magis indiget: Medina vero probat, quia restitutio ordinatur ad vitandum damnum proximo illarum, sed multo magis damnum euenit posteriori, quando est pauper, si debitum ei non solvatur, quam priori non pauperi; ergo, &c. Secundò quia prius recedendum est à maiori iniuria. Et hanc sententiam probabilem putat Lessius lib. 2. cap. 15. dub. 7. & Malderus tr. 4. cap. 6. dub. 8.

10. Sed ipsi merito negatiuam sententiam tenent, cui ego adhaereo, & illam etiam docet Gaspar Hurtadus de iust. disp. 7. difficult. 5. Fagundes in Decal. tom. 2. lib. 7. cap. 34. num. 5. Valquez opusc. de rest. c. 1. dub. 3. num. 39. Bannius 10. 3. lib. 4. c. 36. q. 4. Turrianus in 2. 2. disp. 19. decal. 3. Dicastillus de iust. lib. 2. tr. 2. disp. 11. dub. 6. n. 68. asserentes non esse ordinem aliquem praerelationis inter debita non pauperi, & debita pauperi, & inter debita pauperi, & debita pauperiori, sed eis omnibus soluenda esse debita, seruata proportione geometrica, & merito, quia nullo iure praerelatus est creditor pauper non pauperi, nec pauperior pauperi, non iure positio, quia nullum tale extat, nec iure naturali iustitiae, quia dicta paupertas non sufficit ut praerelatio sit debita, quia si sufficeret, maxime ratione misericordiae; ratione autem huius nequit esse debita, quia ut supponimus, tunc non obligat misericordia, nec est debita ratione iustitiae, quia ex iustitia non est minus debita solutio diuiti, quam pauperi, nec est minus debita pauperi, quam pauperiori, nec in retentione debiti pauperi fit maior iniuria, quam in retentione debiti diuiti, nec in retentione debiti pauperiori fit ma-

ior, quam in retentione debiti minus pauperi, ut patet, & quamuis aliquando omisso solutionis debiti pauperi, aut pauperiori sit causa cessacionis alicuius lucri, aut passionis alicuius damni, ratione cuius potest esse maior iniuria in retentione eiusdem quantitatatis debita pauperi, aut pauperiori, haec tamen maior iniuria non sufficit ad praerelationem, sed tantum ut pro rata attendendo ad lucrum cessans, & ad damnum emergens fiat maior solutio pauperi, aut pauperiori, sicut etiam debet fieri maior creditori cui debentur centum, quam creditori cui debentur quinquaginta.

11. Itaque sententiam negatiuam horum Doctorum, sequendo, duo assero: Primum est, si creditor pauper existat in extrema necessitate, vel quasi extrema, ratione illius praerelatum esse, quia in eo casu charitas obligat debitorem ad consulendum pauperi ex proprio, quanto ergo magis obligabit eum ad consentiendum, ut debitum pauperis, praeretur suo in solutione.

12. Secundum est, sublato eo casu praedicta extrema, vel quasi extrema necessitatis, pauperem ratione paupertatis non esse praerelatum; fundamentum est, quia non praeretur iure positio ut patet, nulli enim in iure reperitur talis praerelatio. Non iure naturali, ex eo enim quod pauper sit, solum ei de iure naturali debetur elemosyna ex charitate, quando fieri potest sine iniuria tertij; sed in necessitatibus ordinariis, & communitatibus, si praeretur, fieret iniuria aliis creditoribus; ergo non est praerelatum; tandem quia necessitati ordinariae satis consulitur dando ei partem debiti pro rata, sicut datur aliis, & quia ex maiori damno non sequitur praerelatio, sed ad summum quod ceteris paribus detur ei maior quantitas; & petitio illa implicita, & tacita solum obligat ex charitate.

In indice primo huius Tom. 6. lege Apendicem ad hunc Tract. 3. ubi reperies alias plures Diffic. missus, & dispersus, per alios Tom. Tract. & Resol. quae simul pertinent ad hunc Tract. 3. de Contractibus & Cambiis.

TRATATVS QVARTVS
DE LVDO,
ET
SPONSIONIBVS

Et de aliquibus restitutionibus pro ipsis, arque de voto & iuramento non ludendi, & de eorum Absolutione, Dispensatione, & Relaxatione agitur.

RESOLVTIO PRIMA.

An Principes possint concedere licentiam, ut aliquis domum exponat ludo?
Et an habentes domos expositas ludo non solum peccent moraliter, sed etiam teneantur restituere, si principales iutores tenentur restituere, & non restituant?
Et an ludus alearum & taxillorum sit prohibitus iure naturali?
Et an leges ciuiles prohibentes ludos taxellorum, & alearum sint contraria consuetudine abrogata: Ex part. 2. tr. 15. & Misc. 1. Ref. 65.

VPONO contra Scacc. tractat. de com. merc. §. 1. quast. 1. num. 104. ludum alearum, & taxillorum de iure natura. non esse pro-

hibitum est enim res indifferens, neque per se destituta ad vium prauae actionis. Ita Molina de iust. tr. 2. disp. 5. 10. & Stephanus Costa tr. de ludis, art. 4. n. 5. & alij.

2. Suppono secundò, contra Comitolum lib. 3. Resolut. moral. quast. 10. leges ciuiles prohibentes ludum taxillorum, & alearum esse consuetudine abrogatas. Ita Regius in suis resolutionibus casus 23. num. 2. Homobonus in exam. Eccles. part. 2. tr. 10. cap. 24. quast. 23. Salas tract. de ludo, dub. 3. n. 5. Lessius lib. 2. cap. 26. dub. 1. & alij. Vnde ita ludentes, ex vi supradictarum, seclusis aliis circumstantiis, puto neque peccare venialiter, ut docet Filliucius tom. 2. tr. 37. c. 4. num. 58. & alij penes ipsum.

3. His ita constitutis quaeritur, an habentes expo-

7. per totam dem in §. vii. sup. hoc ibi.

Tom. VI.

X 2

Sup. hoc in
Ref. leg. §. 1.

fitas domos ad ludendum peccent mortaliter? Negati-
uam sententiam amplexus est quidam Vincentius Iu-
stinianus ex Dominicana familia apud Lopez *vbi infra*,
nam ex autoritate D. Thom. 1. 2. qu. 169. art. 2. ad. 4. &
exemplis adductis post Sanchez & Bonaciam *tr. de*
legib. disp. 2. q. 4. punct. 2. §. unica, licitum est ministrare,
& vendere res indifferentes, etiam cum cognitione praui
abusus. Sed ludus taxillorum est indifferens, nec per
se determinatus ad vsum prauae actionis; ergo praebe-
re taxillos ludentibus, non erit peccatum mortale, etiā
si ludendo blasphemant, & rixentur; & ideo Iustinia-
nus pro sua firmanda sententia, adducebat licitum esse
vendere ornamenta meretrici, seu domum locare. Er-
go. His tamen minimè suffragantibus, puto contra-
riam sententiam tenendam esse. Dico igitur, quod il-
licitum est ministrare res indifferentes, quando in tali
tempore & loco mortaliter quasi semper, destinatur ad
prauum vsum, sed hoc euenit in casu nostro. Ergo, &c.
Maiorem propositionem docet P. Suarez *tr. de chari-*
tate, disp. 10. sect. 4. n. 2. & 6. P. Coninch. de actibus su-
pernat. disp. 18. dub. 1. n. 2. 17. & alij. Ratio est, quia tunc
taliter praeberet, esset praeberet moraliter occasioem pec-
candi, & moraliter loquendo esset scandalum coopera-
tionis. Minorem propositionem docet lacrymabilis ex-
perientia; nam talis ludus in tali tempore, & loco sem-
per moraliter destinatur ad prauum vsum; nam, vel ibi
ludunt minores, vel blasphemantur, vel rixae excitantur,
vel dilapidantur bona, vel furta committuntur, vel ad-
sunt periuria, vel vxorum ornamenta amittuntur, vel
pro vili pretio venduntur, &c. Vnde dixit P. Sanchez
in opere morali. tom. 1. lib. 1. c. 7. n. 391, quod talis ludus
rarissime absque peccato mortali exerceatur, quare ex
naturali lege oritur obligatio non ministrandi hanc
materiam ita ludentibus. Sic Sanchez: & ideo in ter-
minis nostram sententiam amplexi sunt Gabriel *in 4.*
dist. 13. qu. 1. dub. 6. Syluester *ver. ludus, quest. 15.*
Nauarrus *in man. c. 19. n. 15.* Comitoli. 1. 2. q. 7. Zanardus
in direct. Theolog. p. 2. praecip. 3. c. 28. Ioannes de la Cruz
in direct. conf. par. 1. praecip. 7. art. 5. dub. 13. conclus. 4.
in fine Pitigianus *in 4. sentent. 10. 2. dist. 15. quest. 2.*
art. 6. vers. dico nouo; Lopez *in instr. part. 2. c. 32.* Val-
entinus *10. 2. disput. 5. quest. 6. punct. 5. §. 2.* Molina *de*
iustitia. tr. 2. disp. 5. 16. n. 5. Iacob. de Grassis *in decis. p.*
1. lib. 2. c. 122. n. 17. & 19. Barthol. à S. Fausto *in specu-*
lo confess. disp. 32. quest. 28. Rebellius *de oblig. inst. p. 2.*
lib. 1. q. vltim. n. 5. Anton. de Litteratis *in sum. part. 1.*
c. 61. n. 15. Contadus *in resp. cas. conscient. p. 1. q. 195.*
Alph. de Vega *in sum. 1. 2. c. 13. ca. 11.* Iterum Grassi,
in pract. de cas. reseruat. lib. 1. c. 20. num. 9. & nouissimè
Petr. Belloch. *in praxi moralis Theologiae p. 2. quest. 4. à*
num. 492. vlt. ad num. 504. vbi sic ait. Ludus supra-
dictus, est seminarium omnium ferè peccatorum, &
malorum, quorum viginti vnum enumerat D. Antoni-
us *part. 2. tit. 1. cap. 25. §. 6.* sexdecim refert Hostiens.
in sum. tit. de except. priuat. & duodecim recenset D. Bern-
nardus in tom. 4. serm. 35. & tenera, quid est barattaria,
nisi beccharia, in qua per blasphemias, frustram illius
caduntur membra qui proprio sanguine nos redemit,
ac dulcissime Matris eius, omniumque Sanctorum?
Cum ergo omnia supradicta esse vera, satis experien-
tia manifestet; ideo Episcoporum, & Dominorum se-
cularium omnino officium est causam tantorum malo-
rum excidere, ludos huiusmodi chartarum, & taxil-
lorum prohibere, ludentes acriter punire, barattarias
exterminare, taxillos, ac ceterorum instrumenta ludo-
rum, & illa, ac domum ad ludendum condemnare, cum
omnium praedictorum scelerum, & malorum apud
Deum iustissimum iudicem habeant reddere rationem,
si noluerint, vel negligentes fuerint, cum potuerint
obuiare, cum non careant scrupulo societatis occultae,
qui manifesto facinori desunt obuiare, *cap. sicut di-*
gnum. §. 3. de homicid. & cap. error. dist. 83. vbi dicitur,

negligere quippe cum possis, deturbare peruersos, nihil
aliud est, quam fouere. Rogo ergo, atque rogo in vis-
ceribus Iesu Christi omnes Principes Christianos, vt
omnino hanc contagiosam pestem penitus à suis locis
tollant, prohibendo sub grauissimis penis, ne de cae-
tero amplius domum, seu barattariam ad ludendum
expositam teneant, seu quidpiam habeant. Ita Bello-
chius *vbi supra*.

4. Ex quibus omnibus inferitur: Primo, exponen-
tes domum supradictam ludum, non solum peccare mor-
taliter, sed etiam, si principales ludores tenentur ad re-
stitutionem, & non restituant, teneri ipsos restituere.
Ita Ioannes de la Cruz *in direct. conscient. p. 1. praecip.*
7. art. 5. dub. 13. concl. 4. in fine Naldus *in summa, verb.*
ludus. n. 6. Ortiz *in summa, c. 18. n. 17.* Bellochius *vbi*
supra, in praxi de cas. reseruat. p. 2. q. 4. n. 466. Pitigianus *in*
4. sentent. 10. 2. dist. 15. q. 2. art. 5. vers. dico decimo. Lopez *in*
instruat. p. 2. c. 32. §. iam sciu. Iacobus de Grassis *p. 1. l. 1.*
c. 122. num. 19 & alij.

5. Secundo inferitur contra Molfesum *in summa*
tom. 2. tractat. 12. cap. 21. num. 40. Principes non posse
praeber facultatem & licentiam exponendi domum
ludo. Et ratio est manifesta, nam Princeps non potest
dare facultatem & licentiam peccandi mortaliter, sed si
quis exponeret domum ad ita ludendum, peccaret mor-
taliter, vt ex communi sententia Doctorum supra pro-
batum est; ergo Principes non possunt supradictum
ludum per facultatem & licentiam positum concedere.
Imò, neque possunt hoc permittere, sed tenentur
positiuè sub onere peccati mortalis talem ludum pro-
hibere, & exponentes dictam domum punire, vt docet
Bellochius *vbi supra*, & Alcozer *de ludo, cap. 45.* cum
Iacobo de Grassis *loco citato*, & aliis. Ratio est clara;
quia Principes ex officio tenentur, sub pena peccati
mortalis, impedire mala quae extant in Republica; sed
talis ludus modo supradictus est sentina omnium malo-
rum. Ergo, &c. Nec valet dicere, quod Princeps po-
test permittere ludum, in quo aliqui destinantur trise-
mibus, vulgo dictum, *dili bonauoglia*, & ludum mili-
tum, vulgo dictum, *vel corpo di guardia*. Nam responde-
tur in supradictis ludo impeditur maius malum, quod
est abundantia malorum hominum in ciuitate, & ita
optimum est illos ad seruitium Regis destinare, & mi-
lites non ludendo per vicos & plateas ciuitatis circui-
rent perpetrando maiora mala, vel por otium machi-
narentur aliquid contra Regem, vel quid simile, quae
omnia non militant, dum aliqua domus exponitur ci-
uibus ad ludendum.

6. Restat modò respondere ad argumentum con-
trariae sententiae. Dico igitur, tunc esse licitum mini-
strare res indifferentes, quando in tali loco & tempo-
re moraliter quasi semper non deputantur ad vsum
prauum, quod, vt diximus, non accidit in casu nostro.
Vel Respondeo cum Lorca *in 2. 2. quest. 10. art. 9.* tunc
licitum esse ministrare indifferentes, cum cognitione
prauus vsus, quando non ministrantur in ipso exercitio,
aut exercitium parenti: seus autem si ministrantur
exercenti actu prauam actionem, vt accidit in casu
nostro, nam ministrantur taxilli, candelae, &c. actu luden-
tibus, blasphemando, rixando, &c. Et ratio est, quia
dictae res indifferentes tunc, vel non possunt hoc mo-
do dari sine expressa intentione mali euentus, vel ex
circumstantiis efficiuntur causa per se, hinc & nunc il-
lius effectus prauus. Ergo, &c. Vnde etiam patet respon-
sio ad exempla, quae pro sua sententia adducebat Iusti-
nianus, nempe licitum esse locare domum, & vendere
ornamenta meretrici; nam qui locat meretrici domum,
non ita directè adiuuamento est illi ad peccatum, quia
vsus domus non est ita proxime ordinatus ad malum
finem, neque ita directè sicut ministrare aleas, &
mensam. Quia hoc perinde est, ac si quis subministra-
ret meretrici lectulum, vbi cum amasso cubaret, quod
nemo

rimo admittit. Et ita etiam dicendum est de vendenti-
bus ornamenta, non enim ita directe adiumentum praestant
ad concubinatus crimen. Sed susceptorum lusorū
in domum, qui instrumenta eis ad ludum submini-
strant, aleas scilicet, & mensam, ad peccatum mortale
ludi directe opem ferunt. Ergo, &c. Unde patet supra-
dictam opinionem Iustitiani, quam adducit & refellit
Lopez, esse falsam, & contra communem sententiam
Doctorum, qui, ut supra probatum est, omnes asserunt,
supradictos susceptores lusorum peccare mortaliter.
Unde sequitur, non posse Principes licentiam praebere,
ut aliqua domus ludo sit exposita: & ita ego olim a Se-
renissimo Principe Philiberto interrogatus consului, &
ita etiam tunc consultus respondi Pater Ioseph de Au-
gustino Societatis Iesv, vir literis, & probitate infig-
nis, satis quidem notus, sed nunquam satis laudatus.

RESOL. II.

An qui tenet domum ludo expositam, peccet mortaliter?
Et docetur non posse Principes concedere ad id licen-
tiam, nec permittere exponendi domum ad ludum.
Et quando habentes domos expositas ad ludum admit-
tunt eos, qui non sunt sui iuris ad perdendum, ut si-
lios, familias, &c. vel eos, qui fraudes faciunt, vel eos,
qui ludant cum his, qui ad ludum traxerunt, an re-
tineantur restituere, quidquid hi tenebantur restituere,
nisi hi restituant?
Idem est de ministrantibus mensam, aleas, chartas, vel
alia instrumenta, aut lamen. Ex p. 7. tr. 9. Resol. 39.

§. 1. Hanc questionem pertractat, me citato, Ma-
chadus de Perf. Confess. tom. 1. lib. 3. p. 5. tr. 7.
docum. 5. n. 6. vbi sic ait. [Dudan pues los Doctores, si los
que tienen casas de juego expuestas para todos los que
quieren ir a jugar a ellas, pequen mortalmente?

1. Probable opinio es, que no, fundada en la de
Santo Tomas, i otros muchos, que afirman ser licito
Ministrar, i vender las cosas indifferentes; etiam cum
cognitione pravi usus. I siendolo el juego, no sera
peccado ministrarle. Si bien es mas comun, i recibida
opinion ser peccado mortal, tener casas de juego, quan-
do en los juegos dellas se cometen peccados ordina-
rios (como casi siempre sucede) de jugar personas
prohibidas, de blasphemias, perjuros, pefadumbres,
&c.] Ita ille.

3. Sed ego prorsus affirmativam sententiam tenen-
dam esse puto, quam praeter Doctores, quos ego citavi
in p. 2. tr. 1. Mist. Resol. 65. omnino videnda tenet
Sanch. in Opusc. tom. 1. lib. 1. c. 8. dub. 21. & nouissime
me citato, Trullench. in Decalog. tom. 2. lib. 7. c. 27. dub.
1. n. 7. docet non posse Principes licentiam praebere ex-
ponendi domum ad ludendum.

4. Unde Caspensis in Cursu Theologico tom. 2. tr. 18.
sect. 3. n. 27. sic ait. Observa subministrantes domum,
mensam, aleas, & chartas indifferenter omnibus ad lu-
dendum ludo prohibito, esse peccatum mortale nec
Principes posse concedere ad id licentiam; imò nec
permittere, quia licet ludus ex se sit res indifferens, mor-
taliter tamen semper ibi destinatur ad pravius vltim;
nam vel blasphematur, vel dilapidantur bona, vel ri-
re excitantur, vel ibi ludant minores, vel furta com-
mittuntur; & rarissime absque peccato mortali exer-
cetur; ac proinde peccant exponentes domum supra-
dicto ludo; & Principes id permittentes, vel non pro-
hibentes. Nec obstat licitum esse ministrare, & ven-
dere res indifferentes etiam cum cognitione pravi
usvs. Ergo etiam erit licitum praebere instrumenta lu-
dentibus, cum ludus ex se indifferens sit: sicut est li-
citur locare domum, vel vendere ornamenta meretti-
ci. Hoc, inquam, non obstat; quia quamuis licitum sit

Tom. VI.

ministrare indifferentiā cum cognitione pravi vsus,
quando non ministrantur in ipso exercitio, verbi gra-
tia, locare domum; ac vendere ornamenta meretrici;
quia haec non ita directe immediate, & proxime, sunt
adiumento illi ad peccandum. Contrarium tamē euenit
in nostro casu, vbi domus, & instrumenta ad ludendum
ministrantur in ipso exercitio, & magis directe, immē-
diatē, ac proximē; quare censeo hoc esse valde scrupulo-
sum, & raro a mortali excusari praedicta ministrantes.
Ita Caspensis.

5. Et notandum est hic cum Sanchez vbi supra n. 5.
quod quando habentes domos ad ludendum admittunt
eos, qui non sunt sui iuris ad perdendum, ut filios fami-
lias, &c. vel eos, qui fraudes faciunt, vel eos, qui ludant
cum his, quos ad ludum traxerunt, tenentur restituere
quidquid hi tenebantur restituere, nisi hi restituant:
imò idem est dicendum de his, qui dederunt instrumen-
ta, vel lumen. Ratio, quia omnes hi sunt causa iniustae
acceptationis, ut si quis daret enssem ei, qui vult illum
ad percutiendum hominem. Vide etiam Dicastillum de
iust. lib. 2. tr. 18. disp. 5. dub. 3. per totum. Philareum de
eff. Sacerd. tom. 2. part. 2. lib. 5. cap. 2.

Sup. hoc in
Ref. praet.
Ex quibus.

RESOL. III.

An ludere in Ecclesia sit peccatum mortale? Ex p. 7.
tr. 9. Resol. 38.

§. 1. Respondeo ludere in Ecclesia ludis qui specia-
liter non sunt in ea prohibiti: ex aliqua cau-
sa rationabili non est peccatum, ut ad recreandum in-
fitum ibi existentem, aut quia sunt ibi aliqui, qui ad
Ecclesiam confugerunt, & ludunt ob honestam recrea-
tionem, &c. Caietanus 2. 2. q. 168. a. 3. Alcozes lib. de
ludo, c. 12. in fin. Nauarr. in summ. Hisp. & Lat. antiqua
c. 19. n. 4. Latina noua c. 20. n. 1. Qui addunt, & bene;
esse veniale, quando sine causa id fit, modò absit scan-
dalum, & ludatur sine actibus indecentiam loco facien-
tibus, & concordant Sylu. v. Ludus, q. 2. dist. 3. Ludouic-
us Lopez 2. p. instr. c. 31 vbi dicitur hoc non esse mor-
tale; & ponit exemplum Alcozer, sicut si duo possint
alibi ludere, & eant in Ecclesiam lusuri anigo recrean-
di se, non autem faciendi irreuerentiam Ecclesiae.

2. Hinc ego olim respondi non peccasse mortaliter
aliquos qui in Ecclesia quasi per diem integrū taxillis
luserunt; praesertim cum ibi non existet sanctissima
Eucharistia. Et ita exultantur confugientes ad Eccle-
siam, si ibi ludant ad honestam recreationem, ut obser-
uat Trullench. in Decalog. 1. 2. lib. 7. c. 27. dub. 1. n. 2.

RESOL. IV.

An ludere Orationem Angelicam, Psalmos, & c. sit pecca-
tum, & simonia? Ex p. 7. tr. 9. Resol. 41.

§. 1. Lopez in instr. p. 2. c. 32. in fin. & Vega in sum. Sup. hoc in
v. Ludus, c. 14. non videtur hunc ludum ap- 1. 7. tr. 31. Ref.
probare, eo quod sacra profanis miscantur, imò etiam 61. §. Afferui
simoniae, si ciuilitate ad eiusmodi Ave Maria dicenda 6. Antemedium
se se collidentes obligate intendunt. Alij verò ut Na- 6. cursum in
varr. c. 20. n. 7. & Rebellius de oblig. p. 2. lib. 12. q. 1. re- 6. vest. ludere
ctius docent id esse licitum, nec vlla irreuerentia app- 6. pro oratio-
paret, si reuerenter dicantur, cum teste Apostolo 6. nibus, & ma-
(vbi que orare liceat) nec quod pro premio eiusmodi 6. gis late in tr.
preces proponantur in ludo praesertim licito, & hone- 6. s. tr. 7. Ref.
sto vlla simonia subesse videtur. Et hanc sententiam te- 6. §. 1.
nent etiam Sanchez in Opusc. tom. 1. lib. 1. c. 8. dub. 24.
n. 25. & Molfesius in summi tom. 2. tr. 12. c. 21. n. 87.